

1890-04-13

AFSENDER

Agnes Slott-Møller, Harald Slott-Møller

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev.

Generel kommentar:

Stridighederne om professoratet på

Kunstakademiet og Frants

Henningsens udnævnelse er også

omtalt i korrespondancer mellem

Johan Rohde og ægteparret

Hannovers, se deres brevudvekslinger

af 16. april 1890 og 30. maj 1890.

Afsendersted:

København

Modtagersted:

Rom

Omtalte personer:

Georg Achen

Anne Marie Carl-Nielsen

Rasmus Christiansen

Christen Dalsgaard

Malthe Engelsted

Alice Hannover

Otto Haslund

Frants Henningsen

Julius Hertz

Peter Ilsted

August Jerndorff

Viggo Johansen

Peder Severin Krøyer

Karl Madsen

Theodor Philipsen

Johan Rohde

Georg Seligmann

Joakim Skovgaard

Knud Christian Søbørg

Carl Thomsen

Frederik Vermehren

Niels Vinding Dorph

Oscar Wandel

Jens Ferdinand Willumsen

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

DOKUMENTINDHOLD

Agnes Slott-Møller kondolerer på sin og ægtefællens vegne, da de har hørt, at Alice Hannover ligger syg i Rom med forbud fra Dr. Bull om at bevæge sig ud i byen. I København har Forårsudstillingen været åben i to uger, og trods kritiske røster er ægteparret ganske tilfreds med modtagelsen af deres værker. Karl Madsen holder foredrag i Kunstforeningen om det hollandske genremaleri - tilsyneladende med så mange angreb på italiensk kunst, at det kun kan forstås som stikpiller til ægteparret Slott-Møllers stil og udtryk. Privat prøver Madsen dog at komme de to i møde, men den offentlige afstandtagen må bunde i alliancer, der har rod i Viggo Johansens rivalisering med P.S. Krøyer, udleder Agnes Slott-Møller. Hun beretter, at Johansen har gjort sig selv til grin i sine bestræbelser på at vinde indflydelse, mens Krøyer har udvist både mandsmod og idealisme ved at afslå tilbuddet om et professorat på Kunstakademiet. Han og Marie opholder sig i øvrigt nær Napoli, hvor Marie har ligget alvorligt syg i mere end en måned.

Brevet fortsætter med en karakteristik af Forårsudstillingen, hvor Agnes Slott-Møller især undrer sig over den positive modtagelse, endog køb til Statens Museum for Kunst, af et portræt udført af Georg Achen - og hendes omtale af købet og andre dispositioner fra det formelle kunstmiljø akkumulerer i en byge af ukvemsord om udstillingen som sådan. Mere positiv er beretningen om, at hun og Harald har haft mere social omgang med andre kunstnere af deres generation, og hun taler pænt om flere af dem og ser desuden samværet som en strategisk investering i at stå stærkere mod "Mellemgenerationen".

Et sludre-brev fra Perme til lille, sorte Frue (Alice Hannover) er indlagt, samt en side fra Sidse Møller, der fortæller, at Willumsens krukke på udstillingen er vellykket.

TRANSSKRIFTION

Kbhvn 13de April 90.

Kjæreste Venner!

Hvor det dog gjorde os inderlig ondt at høre om den lille Frues Sygdom! Navnlig fordi, at den midt i Deres Rejse maa genere Dem ikke saa lidt, der er sandelig ikke Tid til at ligge og være daarlig, naar man er 3 Maaneder i Italien, selve Ondet er jo vel forhaabentlig ikke saa alvorligt, hertillands er jo hvert andet Menne-skes Bryst noget angrebet og de komme dog

alligevel alle ganske godt igennem Verden
endda. Det glæder mig, at Dr Bull har taget
saa radikalt fat, helt at forbyde at færdes ude,
for naar man ikke havde en saa streng Be-
faling, hvor vilde man saa kunde dy for sig
for at overtræde Forbudet, naar man er i Rom.
Ogsaa glæder det mig, at De nu jo maa have
mildt og skønt Foraarsvejr dernede, saa ...
deri har De jo den allerbedste Kilde til Helbredelse
lige ved Haanden; hvis det behøves for Fruens
Skyld, saa kan De vel nok blive noget længere
dernede, herhjemme er der jo dog ikke noget
at haste hjem til. – Tak for Deres Brev,

[2]

vi var allerede begyndt at ængste for, at De
slet ikke havde faaet vort, navnlig var Perme
yderst urolig for at hendes interessante Skrivelse
ikke var naaet Bestemmelsessted[e]t. –
Ja nu har vi jo haft Udstillingen¹ aaben i
en 14 Dagstid, for vort Vedkommende har
Udfaldet igunden ikke været saa daarligt,
om der end er nogle der mene, og tilmed
ønske at forene denne Mening frem[?] til den
herskende, at vi er ifærd med at gaa Fanden
ivold, at vore Bestræbelser ere halvvejs fjottede,
halvvej[s] reaktionaire, inderlig usunde, hovmodige
og forskruede, saa er der dog Adskillige, der
er kommet til os for at sige os, at vore Billeder
forekom dem at være dem, der indeholde
flest Løfter, mest Blod, Friskhed og Tempe-
rament.

I Kunstforeningen holder Karl Madsen
Foredrag om det hollandske Genremaleris
Historie, han benytter dér Lejligheden til
at give Italien og alt hvad italiensk
Kunst er, mange slemme Hib, navnlig
irriteres han idelig med Tanken om, at
nogen skulde foretrække den "store" Kunst,

[3]

han ligefrem vrænger naar han udtale[r] det,

fremfor den lille rare, hyggelige, brave,
hjærtelige, borgerlige, hjemlige hollandske Kunst.
Han oplyser, at Udøverne af denne Kunst
var Barberer, Kammertjenere, Kroværter,
Fattiglemmer, Skræddrer[sic] og Skomagere saa
det ligger ligefor, at man uvilkaarligt kommer til
at tænke, at det jo ikke var saa underligt,
at de italienske Kunstnere der var Fyrster og
Pavers Lige, kom saa meget bedre fra den
aristokratiske Beskæftigelse som Kunsten
nu engang er. –

Forøvrigt gør han sine Angreb paa et saa kluntet,
at alle Mennesker tydelig føle hvorhen hans
Angreb er de er adresserede og hvad det
egentlig er, der er "des Pudels Kern". –²
At han ikke vil angribe os synderlig stærkt
offentligt, er jeg ogsaa enig med Dem i,
han haler ... allerede nu privat endel i Land,
han talte forleden paa Udstillingen med min
Mand om, at Billederne saa meget bedre
ud deroppe, han sagde til mig i Bernina,³
at han var kommet til at synes end... meget
bedre om mit Billede paa Udstillingen,

[4]

det svarede jeg slet ikke paa, jeg bryder
mig Fa'en om ham! mine Billeder
bliver som de bliver, hvad enten han saa
piber eller synger! – Desuden tror jeg,
at han er stærkt inspireret af den Klike,
der har sit s.. væsentligste Udgangspunkt
i Johansens Hus⁴ – og at hele Historien skriver
sig fra, at Johansen og især hans Kone, endelig
... tror at have kunne overtrumfe Krøyer helt
og sætte ham udenfor. De mener, at Krøyer
ved sit Ægteskab med Marie ... er snublet
saa alvorligt, har bevist sin usigelige Fæiskhed
saa alvorligt, at han er "færdig" og ikke
mere vil genere Johansen som en farlig
Rival. – Men for at Krøyer ikke skal kunne
faa nye Hjælpetropper, gælder det at kvæle i

Fødselen dem der staar ham og især Marie
nær i Venskab. Det er noget af det mest
oprørende at høre, hvordan alle disse Mennesker,
der skyldte Krøyer hele deres Kunstneriske
Udvikling og Idealer ... til Ex: Velasquesbeundringen, nu
vil smide ham væk som en presset
Citron, fordi de frygter, at han, med Marie
til Kone, skal komme til at tilhøre en anden
Lejr. – Hr Wandel udtalte sig til mig (det Fæ!) ganske
dejligt i denne Retning.–

[5]

Naa, men alle disse mer eller mindre private
Stridigheder er det umuligt at behandle og
forklare udførligt nok i et Brev, blot dette
ene endnu. – Johansen har i de sidste 3
Uger til den Grad vist sig pragtfuld pjattet!
Først vaasede han om, at det var jo saa slemt
med alle de Billeder, der var kasserede, han
vilde lave Udstilling af kasserede Billeder i
Kunstforening[en], saa skrev han at Udstillings at der blev ikke noget af
det fordi
komiteen Kunstforeningen kunde ikke stille sig i uvenligt Forhold
til Udstillingskomiteen, (hvorfor ikke?) saa
talte med Harald med Hertz, der mente, at
det maaske endda kunde blive, saa ... fik
Johansen deraf Mod til at mene, at det
maaske nok kunde blive, det blev natur-
ligvis ikke. – Nu forleden efter Frants
Henningssens Valg til Professor⁵ fik
Johansen lavet et Møde for at sætte
en Protestadresse igang, der skulde offent-
liggøres i Bladene, saa ved Mødets Begyndelse
rejser han sig for at sige, at han ikke kunde
være med til at underskrive en Protestadresse
fordi ha det er jo mod Akademiraadet og
han er jo selv i Akademiraadet o. s v
Sludder og Vaas! – At Dyret mangler

[6]

Mod er jo en ærlig Sag, men at han
saa hvert Øjeblik skal være vigtig og skraale

op ... og agere modig, det er dog
for elendigt! –

De ved maaske, at det omtalte Professorat
var tilbudt Krøyer, men at han skrev
hjem, at han Fanden gale ham ikke vilde
have noget med den Rede, Akademiet,
at gøre. –

Har man nogensinde før i dette Embedsmands Land
hørt, at en Mand af ideelle Grunde afslog
en livsvarig A og anselig Ansættelse?

Jeg synes det er saa bravt og dygtigt af Krøyer
og jeg vil bede Dem, hvis De træffer Krøyers
dernede af al Magt, at se at komme
godt ud af det med dem, vær bare ganske
naturlige, som De er med os, saa lykkes
det nok. – Ja Marie har været alvorlig syg,
hun har ligget af gastrisk Feber eller
vel egentlig Tyfus i 33 Dage. – Jeg har forresten
saa længe ikke hørt fra dem, men véd,
at De opholder sig paa et Landsted i
Neapels Nærhed hos noget af Maries Familie

[7]

Hvad selve Foraarsudstillingen angaar,
saa siger man jo, at den er god iaar, vi
kan ikke se det, thi det gode er yderst
faa Undtagelser og Salene er fyldte med
det tommeste, fladeste Skidt. Det er
alt lutter halvkvædede Viser, hvad Formerne
anga[a]r, og Indholdet er ikke aandfuldere eller
mere brændende interessant end i Visen
om "Amanda sad med en Krans i Haaret". –⁶

Hvad vi finder bedst er Engelsteds Billede
Abraham, der vil ofre Isak.⁷ Det er en
Sjælehistorie saa interessant og besynderlig,
som den aldrig er fortalt i dansk
Malerkunst, det skulde da være i saadan
noget som Dalgaards "Mormonen".⁸ Men
Billedet er klynget højt tilvejs, saa det er
omtrent umuligt at faa noget Indtryk
af det stærke og levende i Personernes Udtryk. –

Man maa ialfald gøre sig megen Umage derfor.
Saa er Philipsens Billeder aldeles dejlige.–
Achens Portræt⁹ ... er kommet til at spille
en Rolle som vi ikke tiltænkte det, da vi saa

[8]

det i hans Atelier. Mest ligger det vist i, at
Ingen havde tiltroet ham at kunne gøre
noget blot tilnærmelsesvis godt. Hvis der stod
et aneligere Navn paa det ... vilde sikkert
ingen gaa baglænds for det, nu har det blandt
de Folk, der er udgør "den Danske Kunsts Hovedstam[m]e"
Haslund, Johansen, Karl Thomsen vakt en
stormende Henrykkelse og er af Prof. Vermehren,
der er ganske vild over det, indkøbt til den
kgf. Malerisamling!!! – Galleriet ejer
som bekendt intet Portræt gjort af Jerndorph
Krøyer eller Paulsen – men Hr Achen,
det er en Mundfuld for dem. – Overhovedet
er Galleriets Indkøb iaar svimlende idiotisk,
Isted, nu beder jeg Dem! af J. Skovgaard
har de følt sig forpligtet til at skulle købe
for at raade Bod paa at Bethesda Dammen¹⁰
gik til Norge, saa har de købt et lille
tarveligt italiensk Landskabsbillede,¹¹ som
han havde ladet en Glarmester faa for
Rammen, som han kun af Godhed
for Glarmesteren lod komme paa Udstillingen
for at Manden kunde faa sine Penge ind
og saa køber Galleriet det!!!

[9]

Forøvrigt er Udstillingen flad, dum, tam sløv
sløj, slap, ... elendig! Man maa
spytte sig selv i Ansigtet af Foragt for at man
udstiller sine Billeder paa saadan en
Skidager! –

Vi har i den senere Tid færdedes noget
mere imellem Mennesker, vi var
til Spisning og Bal den 31 Marts i 18de
Novbr. –¹² Der var forbavsende vellykket, mest
ganske unge Folk, vi dansede og var i

udmærket Humeur. Siden har vi tilbragt forskellige Aftener udenfor Huset sammen med dem vi der syntes var nette.

Jeg tror, at det er godt om vi kan komme ud af det med dem vi er i Alder med, vor Generation, for der er alligevel mellem dem et Pust af fælleds Bestræbelse, der gaar Mellemgenerationen imod. – Blandt de Folk vi har truffet er Niels Dorph. Jeg har jo aldrig kendt ham

[10]

og min Mand har ikke set ham i 4 Aar. Han Dorph har efter min Mands Udsagn forandret og udviklet sig meget. Han gør et overordentlig godt Indtryk, klog, fin, intelligent, stræbende, han ønsker sikkert stærkt at finde Mennesker bland de jævnaldrende Kunstnere med hvem han kan færdes. Han har jo, og det ikke med Urette, længe været lukket ude. – Vi haaber og tror, at han maa blive en Forstærkning for vor lille Kreds, og Rohde tror det med os saa det er ikke et rent Lune af os, at vi give os af med ham, saadan vil Christiansen nemlig gjerne udlægge det. – Item har Søborg ogsaa vist bedre Opførsel i den sidste Tid. – Item har Frk Brodersen¹³ vist sig at være en rigtig flink, munter, elskværdig Pige, naturlig og frisk omend ikke uud-

[11]

grundelig vis. – Men item i Særdeleshed har Seligman vist sig rent straalende. Han er saa utrolig morsomt, jeg lær af alt hvad han siger, og saa er han saa indtagende elskværdig, saa pudsig, saa fjan vittig fjanter! – Vi er aldeles forliebte i ham Begge To. –

Ja nu tro[r] jeg saa, jeg har gjort tilstræk[k]elig

Rede for hvad vi i den sidste Tid
har oplevet og erfaret.
Lev nu vel Begge! vi nærer det
mest levende Ønske om at vores
kjære Veninde rigtig snart maa
blive meget rask og sund. Lad
os snart vide hvordan det gaar og
modtag nu som Slut paa dette Brev
de venligste og bedste Hilsner fra
Eders Ve hengivne Venner
Slott-Møllers.

[12]

Fra Perme

[13]

København 14 April

90

Kære, lille, sorte Frue!
De var rægnog saa
rajselsful keeli, at Di æ doli! Men
nu maa Di vere saa arti, saa arti,
for Heren sa a de sku de saa ble
De rasg aa saa sku je sie fra
vos allesammenj a Di æ vosses
Vaninne aa vosses Vaninner
di ska ha de got, de ve vi ha
ælles bir vi àrie! – Nu ska Di
høre, der er kommen én te forujen
Frærik, de æ en lille tyg Dreng
fra Jylland, han hejer Bolle
Luxdorf faadi han æ saa lusti
aa saadden en Spæloppmager

[13]

Hanses Foræller æ døje, aa saa kom
han te vos aa alt va han haje mæ
va en lille Vasæk mæ sægs Pa
smaa tygge graa ulne Sogger.
Men nu æ vi go'e ve han, men
han har saadden _ræ_somme Manerer,
han ræver naar han ha
spist uh ha! – Vi ha væt igæn

paa 'Bal' aa vi hade osse Raaser
paa Kjolen aa Ilsted¹⁴ syns
vi va ænnu Søjere!
Heren ha givet vos saadden nyeli
Foraarstøj, alle 9 gansge éns.
Et Aaverstøgge saa dajli, mæ
Ærmer ligesom Æreg a Pommern.¹⁵
Aa vosses Pariserhat mæ di graa
Fær, saa nyeli gort istan a
Sags, saa pønter vi vos,
saa gaa vi pa Østergaje, saa

[14]

æ jaj Perme saa maesløs øndi.
Saa bliver jæ osse maled, a Heren
te Pramsen, saa ma jæ sitte
saa stelle faa ælles ... trægger
Pramsen alle vors go'e Tæner
u te Straf sier Heren!
Nu mo vi holle op faa dænne
Gang faa vi æ ente saa morsomme
ida aa der æ egge mere
a faatælle.
Mæn vi ve ønsge Dæm kære
lille Sorte en rægti go Bæring
aa Di snart maa blie rasg
faa de ve saa ænneli glæje
vos alle 9 mæn især
derrses ærbøji lille
Perme.

[15]

[brev fra Sidse Møller:]
Udstillingen henrykkende
god. Willumsen ikke
saa god. Krukken dejlig!¹⁶
ærb.
Sidse Møller

¹ Forårsudstillingen, Charlottenborg.

² Udtrykket kan oversættes til "sagen i sig selv". Det stammer fra Goethes "Faust", kapitel 6, hvor Mefisto optræder i skikkelse af en sort puddel, der løber med Faust hjem og under Fausts arbejde med bibeloversættelser hyler for til sidst at forvandles til en "fahrender Scholasticus" - en omrejsende student. "Das also war des Pudels Kern!" udbryder Faust ironisk.

³ Café Bernina var i 1881 åbnet på Vimmelskaftet i København og var i de første tiår især mødested for kunstnere og litterater.

⁴ Viggo Johansen og Karl Madsen var af generationen før Slott-Møllers; de var venner fra Akademitiden og færdedes i de samme kredse i det lille, københavnske kunstmiljø. Johansen nød som medlem af Akademirådet i årene 1887-1888 og igen fra 1889 og frem en indflydelsesrig position i det danske kunstliv. Hans hustru og Madsens første hustru var i øvrigt søstre (og kusiner til Anna Ancher). Johansens enkle, dagligdags motiver har været mere i Madsens smag end især Agnes Slott-Møllers til tider mere dramatiske og patosfulde motiver og udtryk.

⁵ August Jerndorff og Frants Henningsen konkurrerede i 1890 om et professorat ved Kunstakademiet. Frants Henningsen blev i 1890 udnævnt, mens Jerndorff først blev professor i 1901.

⁶ Amanda og Herman er en svensk folkevise, der i Sverige kendes i skillingstryk fra 1859. Herman sværger Amanda evig troskab, men vælger kort efter Ellen til brud, og udgangen på Amandas ulykkelige kærlighed er tragisk. Melodien blev jævnligt anvendt til andre tekster, og visen må således have været relativt udbredt og almindeligt kendt.

⁷ Maleriet er ikke identificeret.

⁸ Christen Dalsgaard: "Mormoner på besøg hos en tømrer på landet", 1856. Olie på lærred, 79 x 110, 5 cm. Statens Museum for Kunst.

⁹ Georg Achen: "Johanne Achen, f. Tryde, kunstnerens moder", 1890. Statens Museum for Kunst.

¹⁰ Joakim Skovgaard: "Engelen berører vannet i Betesda dam (Joh.5, 2-4)", 1888. Olie på lærred, 83,9 x 124, 9 cm. Nasjonalmuseet, Norge.

¹¹ Joakim Skovgaard: "En hyrdedreng med sine får ved Cività d'Antino", 1886. Olie på lærred, 73,5 x 104,5 cm. Statens Museum for Kunst.

¹² Kunstnerforeningen af 18. Novbr. stiftedes den 18. november 1842 i København af omkring 30 yngre kunstnere med det formål at virke for kunstnerstandens interesser i ind- og udland og at fremme det personlige samvær mellem kunstnere. Festen, Slott-Møllers deltog i, må have været foreningens nye tiltag efter forslag af formand Thorvald Niss: en udstillingsmiddag den 31. marts 1890 blev udvidet til "damefest". Omkring 100 medlemmer og ledsagende kvinder deltog i festlighederne i foreningens lejede lokaler på Sankt Annæ Plads 13.

¹³ Frk. Brodersen er Anne Marie Carl Nielsen, som med sit ægteskab i 1891 fik komponisten Carl Nielsen navn.

¹⁴ Det må være maleren Peter Ilsted, der henvises til.

¹⁵ Agnes Slott-Møller havde i 1884 malet "Dr. Margrethe I og Erik af Pommern", og brevskriveren Perme har haft et klart, indre billede af, hvordan de kongelige ærmer har kunnet se ud.

¹⁶ Willumsen var ikke repræsenteret på Forårsudstillingen, så henvisningen er ikke hertil. Det er uklart, hvad omtalen går på.

OMTALTE VÆRKER

Christen Dalsgaard: "Mormoner på besøg hos en tømrer på landet", 1856. Olie på lærred, 79 x 110, 5 cm. Statens Museum for Kunst.

Joakim Skovgaard: "En hyrdedreng med sine får ved Civit  d'Antino", 1886. Olie på lærred, 73,5 x 104,5 cm. Statens Museum for Kunst.

Joakim Skovgaard: "Engelen berører vannet i Betesda dam (Joh.5, 2-4)", 1888. Olie på lærred, 83,9 x 124, 9 cm. Nasjonalmuseet, Norge.

Georg Achen: "Johanne Achen, f. Tryde, kunstnerens moder", 1890. Olie på lærred, 119 x 98,5 cm. Statens Museum for Kunst.

Kbhvn 13 decbr 90.

Kjære Venner:

Men det des gjæde iindulst over at høre
om den lille Friens Sygdom! skamlig, fordi, at
den nu er i den Rype men ganske den ikke
er lidt, der er sandelig ikke Tid til at lægge
særlig mærke, men man er i Almindelighed i Høje
særlig Omstændigheder er jo vel formentlig ikke den
allervigtigste, hertil kommer er jo kun andet Menneske
dets Bøst meget angivet og de Rødder der
alligevel alle ganske godt igennem Verden
endda. Det glæder mig, at de Bøst har taget
en radikalt fat, hell at forhindre at færdig ud,
for naar man ikke kunde en en stue Be-
faling, hvor vilde man en kunde dog for sig
for at overføre Forbudet naar man er i Rø-
gen glæder det mig, at de nu jo man har
milde og skønt Foranstaltninger derude, ~~den~~ det
deri har de jo den allervigtigste Hjelpe til Helheds-
lyst ved Hønden; hvis det behøver for frem-
skyld, som kan de vil nok blive noget længere
derude, hertil kommer er der jo der ikke noget
at høre hjem til. - Tak for den Brev.

vi var allerede begyndt at sige for, at de
sle ikke havde hørt det, nemlig en Perne
yderligere for at hendes interessante Spisere
altid var med Bestemmelserne. -

Ja nu har vi haft Udstillingen siden
en 14 Dags Tid, for en Velkommerinde kan
Uafaldet igennem ikke være saa dækket
om der end er nogle der mener, og tilmed
sikke at forcere denne Mening, ^{hvert til den}
hensende, at vi er ferd med at se, saadan
ind, at vi Bestræbelser i en halvt fjættede
helv, reaktionære, indvirkende, kommodige,
og forbrænde, som vi der der Adskillige, der
er kommet til os for at sige, at vi vilde
fuldkom den at være der, der indelukkede
flut Løfte, med Bred, Fiskhed og Tunge,
ræmte.

I Kunstforening holdt Karl Madsen
Foredrag om det hollandske Genmaleris
Historie han berørte der Højtidelighed til
at give Italien og alle hollandske
Kunst og mange slemme. Men, nemlig
initier kan edelig ved Tanke om, at
noget skulde præstere den store Kunst

han lyfper. vangs men han udtale det,
pump den lille rare kiggelige, brose,
hyættelige, borgerlige, hjerterlige hollandske Kunst.
Han oplyser, at Udvalgte af denne Kunst
som Barberer, Hæmmetjener, Klovner,
Fattiglemmer, Skrædder & Knektene som
de lyse sig, at man vilkaarligt kunne se
at tænke, at det på ikke var saa uendeligt,
at de italevis Kunstner den var Tygter &
Paverske, som man mæt lide for den
antropometriske Berøffelse som Kunst
nu begynder. -

Fremst gik han sine Angivelser om at man kunne
at alle Kunstner tydeligjøre sine hoder ~~hans~~
Angivelser de er adresserede, & hvad det
gælder, er, der er des Riddes Kern. -
At han ikke vil angivelser og angivelser stærkt
oplyst, er for sig selv enis med dem;
han kalder alle de som print endel i hånd,
han talte forleden om Udtællinger med min
Mund om at Billederne som meget lide
ud drøpper, han syde til mig. Berømt
at han var kommet til at syne ~~en~~ meget
lode om mit Billede om Udtællinger,

det skænde sig selv ikke som, sig byder
mig fa' en om ham! mine Billeder
bliver som de bliver, hvad enten han saa
finder eller synger! - Skænderen tror sig,
at han er stærkt inspireret af den Billede,
der har sit ~~se~~ væsentligste Udgangspunkt
i Johansens Hus og at hele Historien spiler
sig fra at Johansen, og som hans Rone, endelig
saa tror at ~~hans~~ ^{Kunnen} vintromper Kroger helt
og sætte ham udover. De mener, at Kroger
ved sit Afbræk med Marie har smulset
som altsidigt har berørt sin ungt. Feisheds
som eftertrykkeligt, at han er "følelig" og ikke
mere ved gennem Johansen som en fortid
Rival. - Men fra at Kroger ikke skal Kunnen
for nye Hjalpskrøpper, gælder, at Krale:
Fødselen dem der står ham og som Marie
nær: Venstreb. Det er noget af det mest
opvækkende at høre, hvordan alle disse Mænd
der skylder Kroger hele deres Kunstner
Uddrag og Idetale ~~der~~ ^{der} Velasquez, der
vil smide ham væk som en presset
Citron, fordi de frygter, at han, med Marie
til Rone, skal Kunnen ^{til} at tilkøbe en anden
Lige. - Hr Wandel udtalte sig til mig (da Fa!) ganske
dijlt: denne Retnings ..

Men, naar alle disse mer eller mindre private
Skidigheder er det unødigt at behandle &
forklare udfølgelig nok i et Brev, blot dette
ene enden. - Johansen har i de sidste 3
Uger til den Lyd mit is progetfuld pyntet!
Fint maade han nu, at det var jo som slemt
med alle de Billeder der var kasserede, han
vilde lave Udstilling af kasserede Billeder:
Kunsthverv, se skøn ^{altid kasserede} hand ^{af det} Udstilling
~~Kunstverv~~ Kunde ikke stille sig: unødigt forled
til Udstillingskomiteen, (hvorfra han?) se
tatte med Harald med Hertz, der mente at
det maade enden Kunde blive, se at det
Johansen deng til at mene, at det
maade nok Kunde blive, det blev natu-
rligvis ikke. - Nu foretogen i sin Frants
Kunsthverv Valg til Professor til
Johansen end et Møde for at sætte
en Protestadversen igennem der skulde offentlig
ligge i Bladene, se ved Mødets Begyndelse
sagde han sig for at sige at han ikke Kunde
være med til at underskrive en Protestadversen
fordi det var jo med Akademikeres og
han er jo selv i Akademikeres og en
Skadning var! - At dygt mangler

Altså er jeg en delis. Sag men at han
en hvid Bjellit skal være rigtig & skradle
op & se og agere med sig, det er des
for elendigt! -

Seredomaaske, at det mitalte Professorat
en Tilluds Krigen, men at han skæm
hjem, at han Frindin gale kan i alle vilde
hvis noget med den Bede, Akademiet,
at gøre. -

Har man nogeninde for i dette ^{Endemands} Land
hørt, at en Mand af idelle Grunde afley
en 'historie' og dog anse sig Ansattelse?

Jeg synes det er en brøt & destrukt af Krigen
og jeg vil bede dem, hvis de træffe Krigen
derude af et Magt, at se at Kommen
gode ud af det med dem, som har ganske
naturlige som de er med os, som lykkes

det nok. - Ja Marie har vent allerede 33.
hvor har ligget af gartnerik Felm eller
velgørende Typus: 33 dage. - Is har formet
en længsel hert for dem, som vil
at de opbeholder sig for et Landsted.

Napels Næst har noget af Marias Færd.

6. Had selv Forvandsstillingen angaar,
sa siger man jo, at den er god i saa, is
Kam ikke se det, thi at gode er ydret
for Uudtapen og Salene er fyldte med
det trummede, gladeste Skidt. Det er
all luttet halskrædede Hvir, had Form
angar, og Indholdet ikke sandfærdig eller
mere brændende interessant end: Vær
om Aranda ord med en Frans: Haaret.
Hvad er jorden bedst er Englands Billedet
Abraham, du vil sige Isak. Det er en
Ishøjstend nu interessant og benyttet,
som den aldrig er fortalt: dansk
Malerkunst, det skulde da være seende
og vist som Sølvaards Hovmester. Den
Billedet er plynget vist tillyse, sa det er
nutidigt uventet at for noget Indtryk
af det stærke og levende: Personer Udtryk.
Hvor man ialfald gøre sig nogen Umage der.
Saa er Ditlevsen Billedet aldeles dygtige.
Ishøjstend Portret er kommet til at spille
en Rolle, som is ikke tilløbte det, da is sa

det: hans Melis. Men ligge det ind, at
Ingen havde tilladt ham at kunne gøre
nogen tilværelse som god. Men der stod
et ganske navn som det & vilde sikkert
være som baglands som det, men har det blødt
de Folk, der ^{uden} den danske Kunst Nordtyske
København, Johann, Karl Thomsen, vakte en
stormende Hengivelse og er af Prof. Veum
du ogsaa vilde om det, indkøbte til den
Kgl. Malerisamling!!! - Galleit ej
som bekendt intet Portrat gjort af Jernborg
København eller Paulsen - men. Men et blik
det er en Meindfeldt som den. - Portretet
er Galleit. Indkøb. som smukke idyller,
Tilsted, men liden vis den! af J. Skovgaard
har de joet sig forpligtede til at skulle købe
for at røde Godt som Billeder i Rummet
gik til Norge, men har de Kiste og lille
tervigt italiensk landskabsbilleder, som
han havde ladet en Glarmester fra for
Rummet, som han Kun af Godhed
for Glarmesteren lod Rummet som Udstillings
for at Maaden Kunde fra sine Penge ind
og nu købe Galleit det!!!

Trøst er Udtøllings flod, dæm, ^{tan} slør
sløj, sløj, ~~den~~ elendig! man ma
sprøjte sig selv: Ansigt og Trøst sprat man
udtølling om Billeder paa scaden en
Skidager! -

Vi har den senere Tid færdedes noget
mere i mellem Mennesker, vi var
til ~~Spisning~~ og Bal den 31 Maart: 18de
Mærk. - der var forlængende villyst, med
gamle unge Folk, vi dannede og naar
udmærket Mennesker. Siden har vi tillad
færdigste Mennesker udvise Mærk saamen
med dem vi der synder var netto.

Jes tro, at det er godt om vi kan fornu
ud of det med dem vi er i Alder med,
en Generation, for der er alligevel mellem
dem et Bort af Jøllids Bestiøle, der
gaae alle Generationer imod. -
Blandt de Folk vi har truffet er Mær
Jøllid. Jes har vi aldrig kendt ham

3 min Mand har ikke vel kamt
4 år. Han dog har efter min
Mands Udtryk prædret & udviklet
sig meget. Han er et uordentligt godt
Indtryk, Plog, fin, intelligent, stædig
han ønsker ikke stærkt at finde
Mennesken blandt de jævnaldrende
Rimsten med ham. Han kan
færdig. Han har jo, og det ikke med
Urette, længe vant lukket ude. --
Vi hader jo, at han må blive en
Frustrering for en lille Mads, &
Rohde tror det med os som det er
ikke et rent Lume af is, at vi giver os
af med ham, sådan vil Christian
nemlig gerne udlægge det. -- Stem har
Såvel som mit bedre Officiel, den sidste
Tid. -- Stem har Fik Bredere vist sig
at være en rigtig flink, rummelig, elskende
Pige, naturlig & fin omvend ikke med

grondelg ~~is~~. - Men item! Sadelend
kan Seligman mit zij rent studeende.
Kan er een utroeg masonit, ges lie
of al had kan rize, ^{er} is hem een
indtjunde elpveidig, een pudrij, een
~~span~~ rittig tjantet! - Vi er aldelen fortelle
i ham Reggito. -

Ja een toe zi van, zi kan gijst ^{teitend}
Rede per had is den redit Teil
kan gelovt 3 upant.

See een vel Regge! is vrom det
nuut leunde Oude een of vrom
heen Veruinde rijtis snart men
bluis niet rark 3 sund. Lod
is suet ide hordan det geow 3
medten een vrom Slut per dete Rer
de ventjite 3 ledite Helmer per.
Eden ~~the~~ kungine Veruun

Slott-elliers.

La Perme

Köbenhavn 14. April

90

Hør, lille, søde Frue!

De var rognog saa
rajselsful Keeli at di æ doti! men
nu maa di vere saa arti, saa arti,
for Heren sa a de sku de saabli
de rasg aa saa sku jo si fra
vos allesammenj a di æ vosses
Vannime aa vosses Vannime
di ska ha de got de ve vi ha
alles bir vi ærie! - Nu ska di
høre, der er kommen en te frue
Frørik, de æ en lille tyg dren
fra Jylland, han hejer Bolle
Lusdorf faadi han æ saa lusti
aa saadden en Speeloppnager

hanes Foreller æ dōje, aa soa kom
han te vos aa alt wa han haje mæ S
va en lille Vasak med søgs Pæ
smaa Tygge graa ulre Sogger.
Men nu æ vi go'e ve han, men
^{hopp} har saadden resomme Mænner,
han rober naar han ha
spist uh ha! - Vi ha vat ijeen
hæa Bæl' æ vi hadde osse Raasen
pæn Xjolen aa Østet seys
vi va ænnu Søjere!
Heren ha givet vos saadden nyeli
Foraarstj, alle a ganske ev.
Et Averslæge saa dajli, mæ
Armer lissom Areg a Pummer
ha vones Pariserhat mæ digraa
Fær, saa nyeli gort istæn a
Sags, saa pønter vi vos,
saa gaa vi pæ Østertgaje, saa

ee jai Perme saa maeslos öndi.
Saa bliv jø osse maled, a Heren
te Pramsen, saa ma jæsitte
saa stelle jaa alles ve træggen
Pramsen alle vors go'e tæner
u te Straf sier Heren!

Nu mo i holle op jaa denne
gang jaa i a ente saa morsom
ida aa der a egge mere
a faatulle.

Mæn i ve ðusge ðærn køre
lille Sorte en røgti gø Baring
aa ði snart man blië rasg
a jaa de ve saa ænnu liglæje
vors alle a mæn isen
ðærns arbejdi lille
Perme.

Ustidigen henrykkeale
8ed. Willunse ikke
~~244~~ 8ed Xunhken dylg
Orb.
Sikse Ueller